

זמר

אינפורמציה לא נכונה —

אני ואבוי, תראו מה כותבים עלי-
"גו" הודעק יהודה גוטהלף, עורך
יומן ההסתדרות דבר. לפניו היה מונח
ליוון הארץ, מה 3 בדצמבר 1968, בו נכתב:
איזה עיתונות רוצה צמרת העבודה? היא
רוצה בעיתונות אומרת הן לכל קפריזה
ואיזו של השלטון. היא רוצה בשכירי-עט
המקבלים את תכתובתם של העסקנים הגדולים
ברחוב הירקון. היא רוצה בקיצור, באי-
אמת, דוגמא טובה לסוג העיתונות של
העבודה אפשר למצוא מעל דפי דבר. בשבוע
שעבר פרסם דבר ידיעה לפיה קיבל עובד
בניימי משכורת והוצאות בסכומים גבוהים
מחברת אשדוד. אך דבר השמיט מהידיעה
את העובדה כי אותם סכומים שולמו למר
אברהם עופר, בן טיפוחם של ותיקי הצמרת.
ספק אם איזה שהוא עיתונאי מתרגש
ממה שנכתב עליו בעיתון מתחרה. אבל
יהודה גוטהלף, שירש את מקומו של חיים
שורר ז"ל כעורך דבר, נפגע עד עומק
גשמתו. כאיש מוסר ורודף אמת, לא יכול
היה להשלים עם ההאשמה, כי העיתון ש'
בעריכתו מרמה את קוראיו.

הסערה התחילה בידיעה שפורסמה בדבר
ב-26 בנובמבר 1968. תדי פרויס, הכתב
הכלכלי של דבר, גילה מדיוני ועדת-הכספים
של הכנסת כי עובד בן-עמי, לשעבר ראש
עיריית נתניה ומראשי התנועה למען ארץ
ישראל השלימה, קיבל בתפקידו כיו"ר חברת
אשדוד, בה שותפה הממשלה ב-50%, סכר
מים שהסתכמו אשתקד ב-92 אלף ל"י.
ב-1964 קיבל בן-עמי סכום של 42 אלף
ל"י. באותה שנה, בה כיהן אברהם עופר-

שעוריה בבית, "דבר"

העורך שלנו פארנאואידי!"

חבר הנחלת עיריית תל-אביב ומנכ"ל חברת
שיכון עובדים, כמנהל שני של החברה מס'
עם הממשלה, קיבל גם הוא סכר דומה.
תדי פרויס לא השמיט במכתוון את שמו
של עופר מהרשימה. הוא פשוט לא ידע
שעופר כיהן לפני שלוש שנים כמנהל
חברת אשדוד.

אבל גוטהלף לא יכול היה לעבור לסדר
היום על ההאשמה. הוא תבע בישיבת ה'
מערכת שדבר יפרסם התנצלות על השמיט

גוטהלף

— ממקור מהימן

את שמו של עופר. כל חברי המערכת
התנגדו לו. גם הארץ מפרסם סילופים
ואינו מתנצל" אמרו. גוטהלף לא השתכנע.
פרוים איים להתפטר אם תפורסם התנצלות.

רון בקר, מנכ"ל כור אלוף (מל), מאיר
עמית, ודובר ההסתדרות **שלמואל סולר**,
אחד הסקרנים, שראה את עבודת הצרת —
בקר מילא את שקי-החול, סולר נשא אותם
על גבו ואילו עמית עסק בבניית המיקלט

"אתה יודע מה", הציע גוטהלף, "תפברק
מכתב למערכת ובתשובה נתקן את הטעות".
"תפברק אתה בעצמך", השיב לו פרויס.

ל בסוף, בניגוד לדעת כל חברי ה'

מערכת, פירסם גוטהלף התנצלות מסוי'
נה בה נאמר כי בגלל אינפורמציה בלתי
נכונה, ממקור מהימן, הושכח מהידיעה שמו'
של המנהל השני, המגוחך היה שגם כי
הכחשה זו לא פורסם שמו של עופר.
תדי פרויס רץ למזכיר ההסתדרות אהרון
בקר, תבע להוקיע את גוטהלף. מצד שני
תבע להעלות את הפרשה בישיבת מזכירות
המערכת. תביעתו של פרויס נכללה בסדר'
היום של הישיבה. אבל מזכיר מערכת דבר,
חיים איזק, לא קרא אותה לפני הישיבה.
הוא החל לקרוא את מכתבו של פרויס
בישיבה עצמה. המכתב נפתח במשפט:
"מכיוון שהעורך שלנו הוא פרנאואידי..."
רק אז תפס איזק את עצמו ורצה לקבוע
את צמו במרתף בית דבר. קמה שעוררייה
נוראה. גוטהלף הפסיק לדבר עם פרויס, גנ'
מאמר שהגיש לו לפרסום. המערכת כולה
תבעה מפרוים לשלוח מכתב התנצלות ל'
גוטהלף, והוא עשה זאת.

בסופו של דבר השלימו גוטהלף ופרוים.
אבל את המסקנות הסיקה עורכת-המישנה
של דבר, חנה זמר. היא הודיעה שאינה
שוכנה להמשיך ולעבוד עם מערכת ש'
בראשה עומד אדם כיהודה גוטהלף, הגישה
מכתב התפטרות מתפקידה כעורכת-מישנה.
ההתפטרות תיכנס לתוקף רק בחודש
הבא. אבל בינתיים יצאה חנה זמר לחופשה.
כשתחזור תתמנה כפי הנראה למנהלת סניף
ירושלים של דבר.

גוטהלף, שנוכח כי קשה לאדם הגון' לעי'
רוך עיתון כמו דבר, יפרוש מתפקידו כי
עורך יומן ההסתדרות מייד אחרי הבחירות.

— פנה לבקר ואמר: "זו חלוקת-עבודה
טובה ויעילה. סולר ממלא לך את העיתו'
נים במשך כל השנה. אתה נושא את התגו'
בות, ושניכם עוזרים לבנות את כור" השיב
בקר בחיוך: "אני רק מקוה ששינוי, סולר

ואני איננו מוכרים חתול בשק". • במסי'
בת ברית-המילה שנערכה לבנו של גר'
יעקובי, ממקורביו של שר הביטחון.
גינש אהרון בקר אל **מישה רייך** ושאל
אותו: "תגידי, רייך, באמת, מה המצב?" שר'
הביטחון התאפק שלא לפרוץ בצחוק לשמע
השאלה התמימה והשיב: "בקשר למצב
הנוכחי של הילד של גר יעקובי, אני יכול
להגיד לך שהכל בסדר".

סטודנט חדש

כשהופיע השבוע ח"כ ג'ידעון האוזנר
בפני החוג לתודעה פוליטית של ויצ"ה, הוא
דיבר על "דמות החברה שאנו רוצים בה".
כדי להסביר את חשיבות הקיומה והטכנולוגי'
גיה, סיפר האוזנר את ההלצה הבאה: "שני
אנשים שיחתו ביניהם על אביזרי הנוחות
המודרניים. אמר האחד: 'אני לא מבין איך
יכלו האנשים שחיו לפני מאה שנה לחיות
ללא טלפון, ללא רדיו, וללא טלביזיה'.
השיב לו חברו: 'הם, באמת מתו...'. •
מה ההבדל בין בית-חרושת לנייר, לבי'
קופסת הקלפי? במסיבה פרטית שנערכה
לאחר המסיבה הגדולה לציין מלאות 20
שנה לכנסת, השיבה על שאלה זו חברת'
הכנסת **שלומית אלזני**: "בבית-חרושת
לנייר מכניסים למכונות סמרטוטים ויוצא
נייר, ואילו לקופסת הקלפי מכניסים נייר
ומוציאים משם סמרטוטים". • עוד על
סמרטוטים. בקורס לפירסום של האיגוד
הישראלי לפירסום הירצה הפירסומאי
שמואל גביש על הצורה בה יש לנסח
מודעות. בדברו על תורת הסימנטיקה, הדגיש
בפרושים שונים לאותן מילים, נתן גביש
דוגמה: "אשה אחת שאלה את העוזרת שלה
איפה הסמרטוט? השיבה העוזרת: אבל
ארוחת-בוקר והלך לעבודה". • בחוג ל'
פילוסופיה של אוניברסיטת תל-אביב מתבלט
לאחרונה סטודנט חדש אשר אינו מחסיר
אף שיעור. הוא יושב באולם ההרצאות בש'
קט, כימעט ואינו מוציא מילה מפיו. אך
בהפסקות — הוא מתווכח עם פרופסורים
וסטודנטים, ומפליא בהברקותיו. שמו של
הסטודנט המוזר הוא **גאזי חקק**, מי
שהיה לפני שנים רבות עבריין מועד ואסיר
חוז לדרך הישר ושהוא כיום בעל סטיקיה
ופטרונגם של אמנים רבים בשדה הבהומיה
התל-אביבית.

בסוקי השבוע

• **שר הצנאות הצרפתי פואר**
מסמר: לפני מלחמת ששת-הימים היתה
ישראל מדינה יציבה, בעלת גבולות גרועים.
עכשיו היא מדינה שבירה בעלת גבולות
חזקים.
• **שרי-הרוץ אבא אבן**: לא
ארבע המעצמות צריכות להיפגש, אלא
ארבע המדינות השכנות במיזרח התיכון".

היפסי-המצויגים, שהתפשטו אף הם והגנו עליה בנופותיהם העירו'
מים. לסדרנים לא היתה ברירה והתירו לה להישאר עד סוף ההצגה.
בין שורות הקהל האדיש. כאשר נשאלה אליזבט מארץ בת ה-24'
למה עשתה זאת, השיבה: "בעלי לא האמין שאין לי מה ללבוש".

לפני שבועיים עוררה אשה זו סנ'
סציה עולמית כאשר הופיעה עירומה
בהפינגג של היפס, באולם אלברט המלכותי בלונדון, אחד ממעו'
השמרנות הבריטית. כאשר ביקשו הסדרנים לסלקה התנגדו לכך

אנשים

זכרונות ילדות

ביקורת חריפה על מיפולגת העבודה הש'
מיע בשבוע שעבר איש המפלגה, שרי-המשפ'
טים **יעקובי-שמשון שפירא**. בכל
סיעת העבודה בכנסת אין מהנרס, אין רר'
פא, אין כלכלן, טען. "ישנה מורה אחת,
ח"כ **רחל צברי**, וצריך זיכרון מצויין כדי
לזכור מתי היתה מורה. כמה משפטים
יש לנו בסיעה? כמה סוציולוגים? שאל
שפירא בכעס. על דברי השר הגיב בחיך
דובר תנועת החרות **ג'ידעון פורמן**:
"הללויה! אוף-סוף אני מסכים עם מישהו
ממסא...". • בהרצאה שנשא במועדון
החדש של העולם הזה — כוח חדש דיבר
מפקד לחי לשעבר, **נתן רייך-מור**, על
עונש-מוות לחבלנים. "אני לא מתפלל על
בני-גוריון שאינו מתנגד לתליית טרוריסטים
ערביים. גם או, בימי המנדט, לא התנגד
לתליית טרוריסטים עבריים!" • הארכיאור'
לוג חובבי-הברואים, **פסח כרי-ארון**, העלה
השבוע זיכרונות מתקופת היותו שומר'
לילה בכפר הגוער בן-שמן. בסוף שנות
השלושים: "יצאתי באחד הסיבובים הליליים
שלי אל עבר הפרדסים, לאחר שהבחנתי
בתנועה חשודה. הלכתי כפוף בין העצים,
כשלתפע התפרץ לעברי אחד מחניכי המוסד
וקרא: 'פ... פס...ה, פ... פ... סה, א...
אל תד... אג, אל ת... פח... ד, זה
א... ני, ש... מע... ון... רק אחרי
שהרעתי את הנער בן ה-16 ואת חברתו,
שיצאה אף היא מבין העצים, ויהיתי את
שמעון פרסקי, זה הידוע יותר היום בשמי
העירבי — **שמעון פרס**". • כאשר
יצאו ראשי ההסתדרות לעבודת-ביצורים ב'
בית-שאן, חילק אותם מפקד הג"א במקום
לחוליות-עבודה בנות שלושה חברים. באחת
החוליות עצבו יחד מזכיר ההסתדרות **אה"**